N°. 618. **DE GRONDWET.** 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

WOENSDAG 23 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., 10 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten H. Schooneveld en Zoon, Beursteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve à 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegel regt daaronder begrepen.

In de *Staats-Courant* van 19 Mei leest men: Uit Hanover wordt van den 16 Mei berigt: »Onlangs »hebben eenige Nederlandsche en Belgische dagbladen »gemeld, dat voor Harburg bestemde schepen en goe»deren van den Stadertol zouden zijn vrijgesteld. Dit »berigt is onjuist en heeft waarschijnlijk zijn oorsprong »in eene speciale vrijstelling, welke aan eenige Pruis»sische schepen is verleend geworden, met buskruid »voor Stettin bestemd.»

Deze mededeeling, die, èn door den teregtwijzenden toon, èn door de bepaalde plaats daaraan in de *Staats-Courant* gegeven, zoo al geen officiëel, dan ten minste zeer stellig een officieus karakter schijnt te hebben, is in de overige dagbladen en ook door ons herhaald.

In een dubbel opzigt verdient deze mededeeling opmerking; vooreerst omdat zij, hetgeen eenige Nederlandsche en Belgische dagbladen gemeld hadden, dat namelijk *voor Harburg bestemde* schepen en goederen van den Stadertol zouden zijn vrijgesteld, op stelligen toon voor *onjuist* verklaart; en ten tweede, omdat zij als waarschijnlijke oorsprong van dat onjuist berigt aanwijst eene speciale vrijstelling, verleend aan eenige Pruissische schepen met buskruid, *voor Stettin bestemd.*

Wij willen niet beoordeelen in hoe verre het eene goede houding heeft, dat eene mededeeling, van regeringswege in de officiële courant geplaatst, zich verdiept in een onderzoek naar den waarschijnlijken oorsprong van een berigt, dat onjuist verklaard wordt; nu echter de Regering eene korte teregtwijzing niet voldoende acht, maar gemeend heeft den oorsprong van dat onjuiste berigt te moeten aanwijzen, zal men het ons niet kwalijk kunnen nemen, dat wij eens nagaan, of de gissing der Regering waarschijnlijk kan geacht worden.

Voor Harburg bestemde schepen en goederen zijn van den Stadertol vrijgesteld, dit hadden Nederlandsche en Belgische dagbladen vermeld; dit berigt is onjuist, zegt de Regering. Wij vonden het zeer natuurlijk, dat zij zich gehaast heeft om dit mede te deelen, ten einde teleurstelling en misrekening van den handel voor te komen, en waren dubbel erkentelijk voor de beleefdheid om den waarschijnlijken oorsprong van dat valsche berigt te doen kennen: daar zal de Regering wel gelijk in hebben, dachten wij bij ons zelven: de uitlegging is zoo natuurlijk, Harburg en Stettin, in de namen is wel eenig verschil, maar het zijn zeker twee havens in elkanders onmiddellijke nabijheid, en nu aan eenige Pruissische schepen met buskruid, *voor Stettin bestemd,* eene speciale vrijstelling van den Stadertol is verleend, hebben die dagbladschrijvers, steeds gewoon om alles te vergrooten en niet uitmuntende in geografische kennis, maar zonder onderzoek ons trachten wijs te maken, dat alle schepen en goederen, *voor Harburg bestemd,* vrij waren van den Stadertol. Wie weet, hoe velen onzer kooplieden en reeders al plan maakten om ook spoedig van dien vrijdom te profiteren! Wat zouden zij zich, zonder die teregtwijzing der Regering, deerlijk bedrogen hebben gevonden! Dit bedenkende, herhaalden wij nog onwillekeurig de beide woorden, Harburg en Stettin, toen plotseling eene herinnering aan onzen kinderjaren ons deed terugschrikken: »*Stettin eene haven aan de Oder, aan het einde van de kleine groote Haaff.*» Het was of wij den meester op de kostelijke school van het Nut, die woorden uit eene aardrijkskundige les nog hoorden voordreunen, en alle de schooljongens ze hoorden nazeggen, terwijl de een den anderen aankeek, en allen brandend nieuwsgierig waren om te weten wat eene *Haaff*, en vooral wat eene *kleine groote Haaff* toch mogt zijn; maar niemand den moed had om het den meester te vragen. Dan moet Harburg zeker ook eene haven aan de Oder zijn; dus denkende, haalden wij de eene kaart voor, de andere na, voor den dag, maar wat wij zochten, in de omstreken van Stettin was geen Harburg te vinden. Eindelijk slaan wij een geographisch woordenboek open, en zien dat Harburg tot Hanover behoort, en eene handelstad ja aan de Elbe. Nu begon het ons waarlijk te schemeren. Hoe? schepen voor Stettin bestemd, voor eene haven aan de Oder in Pruissen, zijn vrijgesteld, en dat is, volgens de Regering, de waarschijnlijke oorsprong van het onjuiste berigt, dat schepen en goederen voor Harburg bestemd, eene haven aan de Elbe in Hanover, zouden zijn vrijgesteld. Wij zien het verband niet regt in, maar hopen dat de Regering, die nu toch eenmaal de beleefdheid heeft gehad om eene gissing naar den oorsprong van een onjuist berigt, officiëel of officieus mede te deelen, die beleefdheid nog verder zal willen uitstrekken, en eerstdaags den waarschijnlijken oorsprong van hare (wij zouden er haast bijgevoegd hebben *onjuiste*) gissing in de officiele *Staats-Courant* zal bekend maken.

Maar is het berigt der dagbladen wel *onjuist?* Wij twijfelen, en deelen de reden daarvoor in een volgend nommer mede.

De verrassing, die ons overviel bij het lezen van het nieuwe finantiële plan, door de Regering ontwikkeld bij de wijziging van haar voorstel tot afschaffing van den accijns op het gemaal — ten gevolge waarvan gerekend wordt op *anderhalf millioen* uit de koloniale kas als bijdrage voor de kosten tot herstel der Marine, en de jaarlijksche ontvangsten de uitgaven met *zestien duizend guldens* zullen overtreffen — wordt ook door verschillende andere dagbladen gedeeld.

De Nederlander is blijde verrast. De reden is niet ver te zoeken. De stoutheid van het regeringsplan geeft een nieuw argument tot bestrijding van het beginsel: *afschaffing*. Men is verheugd, dat, onder den schijn van gezindheid tot vermindering van de lasten der Natie, die vermindering welligt uit zorg voor de schatkist kan belet worden.

De *Amsterdamsche Courant* zet haar kruistogt tegen het Ministerie, feller dan de eigenlijke oppositie, voort. Zij, die in 1853 en nog in 1854 de finantiële berekeningen der Regering als boven allen twijfel verheven beschouwde, die ze handhaafde tegen elken aanval, die ons van partijzucht beschuldigde, omdat we anders dachten: zij beschuldigt de Regering *thans* dat zij de kunst verstaat *de grouper les chiffres*, en op sarcastischen toon wijst ze aan, dat bij de Regering thans *wit* is wat vroeger *zwart* was, toen het de bestrijding gold van voorstellen, veel gematigder, veel bedaarder, dan hetgeen zij zelve nu voorstelt.

Bij de vorige berekening, voorkomende in de Mem. van Toelichting werden de uitgaven voor 1856 geraamd op ƒ 72,064,698.79½. Ten gevolge der verhooging voor het departement van marine, worden zij thans gesteld op ƒ 74,367,698.79½

Er moet dus voorzien worden in eene vermeerderde uitgaaf van 23 ton. De vorige berekening is dienvolgens niet meer toepasselijk. Eene andere moet uitgedacht worden, en indien men naar welgevallen over de cijfers beschikt, indien men de kunst verstaat *de grouper les chiffres*, is niets gemakkelijker.

Bij de eerste berekening werd het voorzigtig geacht, de middelen over 1856 acht ton beneden de middelen over 1854 te stellen.

Bij de tegenwoordige berekening eischt de voorzigtigheid enkel een aftrek van zes ton.

Bij de eerste berekening werd de vermindering der rentebetaling ten gevolge van schulddelging op drie ton gesteld, thans wordt zij tot zes ton opgevoerd.

Bij de eerste berekening vergenoegde men zich met de Oost-Indische bate, hoe onzeker zij ook moge zijn, tot 14½ millioen uit te strekken, zij wordt thans op 16 millioen gebragt en met anderhalf millioen verhoogd.

Meer dan eenmaal verklaarde de regering uitdrukkelijk, dat de vrijvallende rente der schuldbrieven tot waarborg der muntbiljetten dienende, ten bedrage van vier ton, voor schulddelging waren bestemd, thans moeten zij ter aanvulling der gewone middelen dienen.

Niets is dus gemakkelijker dan de 23 ton, die bij de vorige berekening niet bestonden, te voorschijn te brengen. De scheppingskracht der regering is onbegrensd, indien zij aldus over de cijfers beschikken kan. Maar niet ligt zal iemand haar op dien weg durven volgen, vooral niet hij, die gevoelt hoe vele buitengewone uitgaven voor de deur staan, zoo als voorziening in de rampen door den watersnood veroorzaakt, de noodzakelijke verhooging der traktementen voor de mindere beambten, ten gevolge van de duurte der [illegible] loosstelling ten gevolge der vrijverklaring van de slaven en wat dies meer zij. Was het niet voorzigtiger gehandeld, toen bij eene vroegere berekening ter gelegenheid der begrooting aan de regering overgegeven, een millioen voor suppletoire credieten werd uitgetrokken?

De *Arnhemsche Courant* is mede verrast. In andere woorden geeft zij evenwel hetzelfde gevoelen te kennen, dat wij reeds in No. 615 ontwikkelden. De Regering gaat verder, veel verder dan de constitutionnele partij onder de gegeven omstandigheden ooit zou hebben durven voorstellen te gaan.

Wij zeiden, dat wij een weinig verbaasd waren over deze gewijzigde plannen. Daar is reden toe. Wij gelooven, dat, zoo de negen of vijf leden der Kamer een voorstel hadden gedaan, steunende op eene berekening, die ook in het meest gunstige geval, en nadat de rentebesparing van 1855 zou verkregen zijn een stellig tekort van 1½ millioen aantoonde, onder bloote verwijzing naar de koloniale fondsen, om het aan te vullen, — een algemeen kruistogt tegen zoo onzinnige vermetelheid ware aangevangen, en dat de historische vuistslagen van den vorigen Minister van Finantien dubbel hard op de groene tafel waren neergekomen. Wij ontveinzen het dan ook niet, dat wij van deze Regering dergelijke *doortastende* voorstellen niet hadden verwacht, na hare vroegere verklaringen en na de aankondiging, dat zij niet dan met langzame behoedzaamheid tot het verminderen van lasten zou overgaan, waarin wij meenden, dat een verwijt lag opgesloten, tegen de voorstellers leden der Kamer, als of deze minder behoedzaam te werk gingen. Wij zijn met die opvatting evenwel ten eenenmale uit het veld geslagen, nu wij den aard en de werking der *behoedzaamheid* leeren kennen, welke de Regering op het oog had.

De voorstellers van de afschaffing van den accijns op het geslagt even als die van den accijns op de brandstoffen verklaarden, dat zij zeer gaarne eene afschaffing van het gemaal hadden voorgedragen, zoo zij niet overtuigd waren, dat de schatkist een zoo groot offer niet kon dragen. Die verklaring legden zij af met het oog op eene begrooting van uitgaven, minstens zooveel lager dan de tegenwoordige als het geheele bedrag, dat zij meenden der schatkist te kunnen onthouden. Hoe onverdiend is hun dus verweten, dat zij het evenwigt onzer finantien, dat zij onze finantiele toekomst in de waagschaal wilden stellen. Zoo dit verwijt jegens hen gegrond was, wat blaam moet dan de Regering niet treffen? — De leden der Kamer — wij bedoelen vooral de ministeriële — mogen hunne redevoeringen van December 1853 wel naauwkeurig nalezen, opdat hunne philippica behoorlijk gescherpt en tegen de Regering geslingerd worden.

Wij komen evenwel tot eene andere conclusie dan de *Arnhemsche Courant*. Zij »protesteert tegen elke »vermindering van lasten, die het evenwigt van onze »finantiën verbreekt. Eene afschaffing van het gemaal »zou mogelijk zijn met de begrooting van uitgaven »van het vorig bewind; maar niet met die van het »tegenwoordig bestuur, hetwelk 3 à 4 millioen meer »noodig heeft».

Ook wij zouden de lasten niet willen verminderen, welke het evenwigt van onze finantiën deden verbreken. De voorstellen der constitutionnele partij hebben doen zien, dat op het belang der schatkist steeds naauwlettend is toegezien.

Maar nu de afschaffing van den accijns op het gemaal is voorgesteld, behoort deze maatregel te worden uitgevoerd; want daardoor zal het algemeen afgekeurde accijnsstelsel in de hartader worden aangetast; aan de lang gewenschte hervorming van ons belastingstelsel krachtig de hand worden geslagen en..... eene kwistige Regering gedwongen worden *zuinig* te zijn.

Wij erkennen, dat die afschaffing zonder eenig bezwaar had kunnen plaats grijpen met de begrooting van uitgaven van het vorig bewind. Welnu, de 3 à 4 millioenen, die het tegenwoordig bestuur meer noodig heeft, behooren op nieuw van de begrooting te *verdwijnen*. Het spaarzaam beheer van het vorig bewind behoort op nieuw als regeringsbeginsel te gelden; aan het leger moeten, in gewone tijden, geene onvruchtbare, onze krachten te boven gaande millioenen worden besteed, en — ook bij de kosten voor het herstel der Marine — zal men den accijns op het gemaal kunnen afschaffen.

Bij *aanneming* van het Regeringsvoorstel zal de Re-

gering wel *gedwongen* zijn, bezuinigingen op de begrooting voor te stellen. Doet zij het niet, dan zijn, *na* de aanneming, de Staten-Generaal verpligt voor de handhaving van het evenwigt onzer financiën te zorgen. Maar van de afschaffing af te zien, *omdat* deze Regering verkiest eenige millioenen jaarlijks *meer* te besteden dan een vorig bewind, dat zou zijn:

de verspilling in de hand werken,

en helpen verwerpen wat men zoo gaarne verworpen zag; maar dat men, om staande te blijven, met een *bonne mine à maupais jeu*, wel genoopt was voor te stellen.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Het nieuws van den dag is zeer schraal. De telegraaf doet sedert een paar dagen weinig of niets van zich hooren, terwijl de dagbladen en correspondentien dat stilzwijgen van den telegraaf niet vergoeden.

Er is niets naders bekend geworden omtrent de nieuwe voorstellen, welke van het Weener kabinet of van elders uitgaan met het oog op eene laatste vredelievende poging. Wij refereren ons aan onze beschouwingen deswege.

Te Parijs was eergister sprake van vrede, ofschoon bij voortduring gewag gemaakt wordt van groote militaire operatien naar het Oosten.

Sprekende van militaire operatien, kunnen wij het meest belangrijke mededeelen, dat brieven en dagbladen uit Konstantinopel van 10 Mei door de *Carmel* aangebragt, bevatten. Gelijk de telegraaf mededeelde, is het de aankondiging der ophanden zijnde inscheping van troepen uitmakende het kamp van Maslak, bij Konstantinopel, voor eene expeditie tegen Odessa, of aan den kant van den beneden Donau.

Indien dit berigt juist is — het is het dagblad van Konstantinopel, half officieel orgaan van de Turksche regering, dat het mededeelt — zou men daaruit moeten besluiten, dat de geallieerde regeringen gereed zijn om de expeditie in Bessarabie te ondernemen, waarvan op het laatst der vorige herfst sprake was en welke door den Franschen *Moniteur* op dat tijdstip zelfs aangekondigd werd.

Indien men dit gerucht als juist aanneemt, hetgeen echter, gelooven wij, bevestiging vereischt, is het niet te ontkennen, dat eene expeditie naar Bessarrbie met vele moeijelijkheden gepaard gaat.

Met het oog op de versterkingen, welke dagelijks gezonden worden naar het leger te Sebastopol, is het te onderstellen, dat deze expeditie in Bessarabie, zoo zij werkelijk plaats heeft, de voortzetting der operatiën in de Krim niet verhinderen zal.

Wat de expeditie betreft, welke de generaals der geallieerden besloten hebben tegen Kertsch te ondernemen, vernemen wij, dat dit op een bevel der Westersche regeringen was, een bevel dat door den telegraaf is medegedeeld, doch waaraan geen gevolg gegeven is, daar een aviso is verzonden ter opsporing van de vloot om haar naar Kamiesch te doen terug keeren, hetgeen den 6den plaats had.

Deze zelfde correspondentien, bevestigen, dat Mehemet-Ali weder uit zijne verbanning is terug geroepen en doen voorzien, dat hij binnen kort tot eene hooge betrekking zal worden benoemd. Reschid-Pacha maakte zich gereed om zich naar Weenen te begeven, hetgeen aanduidt, dat men te Konstantinopel de onderhandelingen nog niet als afgebroken beschouwt.

Het dagblad van Konstantinopel van den 10 deelt den tekst mede van de Keizerlijke hatt bevattende de inlijving van christenen in het Ottomanisch leger.

Gister zou in het Engelsch Lagerhuis de vredelievende motie van den heer Milner Gibson behandeld worden, strekkende om het huis zijn leedwezen te doen betuigen over de oneenigheid, welke ten aanzien van het derde punt ontstaan is, zoodat de conferentien diensvolgens geschorst werden. De verwerping van het voorstel schijnt aan geen twijfel onderhevig te zijn; maar zelfs de meest oorlogzuchtige dagbladen geven de vrees te kennen, dat het eene minderheid op zich zich vereenigen zal, groot genoeg om de partij des vredes in den boezem van het parlement te versterken.

Wij hebben, naar aanleiding van correspondentien, gesproken van stappen, welke bij het kabinet van Madrid zouden gedaan zijn om Spanje uit te noodigen tot deelneming aan den strijd tusschen de Westersche mogendheden en Rusland. De Spaansche regering heeft der Cortes in de zitting van 19 Mei jl. medegedeeld, dat haar geen enkel voorstel gedaan is met betrekking tot de zending van troepen naar het Oosten.

De *Moniteur* meldt, dat generaal Canrobert door den Keizer benoemd is tot grootkruis van het legioen van eer.

Het blad zegt voorts, dat de voltigeurs zich bij het gevecht op 2 dezer in de Krim de bewondering van de beide legers waardig maakten.

Lord Cowley heeft den Keizer gister de maires voorgesteld van eenige der voornaamste Engelsche steden.

De Koninklijke familie van Sardinie heeft wederom een nieuw verlies geleden. De hertog van Genua, zoon van Koning Victor Emmanuël, den 9 Januarij van dit jaar geboren, is te Turin overleden.

Men zal zich herinneren, dat de Duitsche rijksdag den 12 April jl. een besluit nam, naar aanleiding waarvan hij de Hannoversche regering uitnoodigde, om onmiddellijk de noodige maatregelen te nemen ten einde de grondwet van Hannover in overeenstemming te brengen met die van den bond. Men weet ook welk eene sensatie dat besluit in Duitschland teweeg bragt.

Gelijk te verwachten was, heeft de Koning van Hannover aan deze uitnoodiging gevolg gegeven.

Wij vinden thans in de dagbladen den tekst der ordonnantie van 16 Mei, waarbij deze souverein afgeschaft verklaart art. 33 der wet van 1848, wijzigende de grondwet van 1840 en de wet van 1 Aug. 1851 ter reorganisatie der provinciale rijksdagen; art. 33 der wet van 1848 bevattende, dat de organisatie der provinciale rijksdagen en hunne bevoegdheden zullen geregeld worden bij eene bijzondere wet. De wet van 1851 is de wetgevende acte, welke door Koning Ernst-August gesanctionneerd is ter uitvoering van de bovengenoemde beschikking, doch niet in toepassing werd gebragt tengevolge van het protest van den rijksdag.

De stoomboot *St. Louis*, gaande naar Hevre, is te Southampton aangekomen met berigten uit New-York, tot den 5 dezer maand.

Een blad van Nieuw-Orleans deelt een brief van zijn correspondent te Mexico mede, volgens welke Santa-Anna gevaarlijk ziek zou zijn. Er was weinig hoop op het behoud van zijn leven; doch men weet, dat men niet zonder voorbehoud moet aannemen berigten, welke uit dat land komen en geen officieel karakter bezitten.

De *Black Warrior* is den 3 Mei uit Havana aangekomen met berigten van 28 April.

Een correspondent van de *New-York Herald* meldt, dat generaal Concha de wraak tegen de nagedachtenis van Ramon Pinto zoo ver drijft, dat hij de familie van den overledene weigert zijn lijk op de begraafplaats van Campo Sante te mogen doen begraven.

ENGELSCHE POST.

Bij een besluit, voorkomende in een Londensch dagblad wordt aan lord Raglan, admiraal Dundas, Sir J. Burgoyne, en Sir G. Brown, vergunning verleend tot het dragen van de decoratie der orde van Medjedié, hun door den Sultan geschonken.

— Lord Palmerston zal deze week veel werk hebben. Niettemin zal de eerste aanval ten zijnen gunste afloopen. Wij bedoelen de vredelievende motie van den heer Milner Gibson, waartegen de Tories zich met lord Palmerston vereenigen.

De *Times* en *Chronicle* verzekeren echter, dat lord John Russell en de Greys het voorstel van den heer Gibson zoo gunstig gezind zijn, dat men verdeeldheid in den boezem van het Kabinet niet onwaarschijnlijk acht.

FRANSCHE POST.

Men spreekt van eene reis van Reschid-Pacha naar Parijs. De ex groot vizier protesteert ten sterkste tegen de bewering als zou hij de vertegenwoordiger van den Franschen invloed in het Oosten zijn.

— Zondag jl werd de tentoonstelling door niet vele personen bezocht.

— De Academie van morele en politieke wetenschappen is in hare zitting van 19 Mei jl. overgegaan tot de benoeming van een lid voor de afdeeling staathuishoudkunde en statistiek ter vervanging van den heer Blanqui.

Van de 32 stemmen (de meerderheid was 17) verkreeg de heer Wolowski 22 stemmen; 10 blanke billetten werden er gevonden; totaal 32.

Dien ten gevolge werd de heer Wolowski geproclameerd tot lid der Academie van morele en politieke wetenschappen.

— Zeker Vilhomme, drukker van beroep, is dezer dagen door de regtbank tot acht dagen gevangenisstraf veroordeeld ter zake van beleediging ten aanzien van den Keizer.

— Het gebruik van den onderzeeschen telegraaf van Balaklava is nog beperkt tot de kommandanten van de Engelsche en Fransche land- en zeemagt.

De onderteekening van een dezer wordt vereischt voor de overbrenging van elke tijding, van welken aard ook, door middel van den telegraaf.

De telegraaf is nog niet zoodanig ingerigt, dat er andere depêches dan die, welke de openbare dienst betreffen kunnen worden overgeseind.

— De *Courrier de Lyon* meldt, dat aldaar verschillende arbeiders op eene verhooging hunner dagloonen aandringen.

— Twee der zonen van Reschid Pacha, Ahmed Beij en Selim Beij zullen hun vader naar Weenen vergezellen in hoedanigheid van secretarissen.

De heer Agop Gurgikian begeeft zich ook naar Weenen in hoedanigheid van tolk.

— Bij Keizerlijk besluit wordt het aantal leden der internationale jury van de afdeeling kunstwerken der tentoonstelling van 42 op 62 gebragt, te verdeelen over de klassen schilderkunst, bouwkunst en beeldhouwkunst.

— De laatste berigten uit Brussa, zegt *de Presse d'Orient* zijn geruststellend. De aardbevingen hebben bijna geheel en al opgehouden.

— Een jeugdig Lombardisch diplomaat, in Sardinie geneutraliseerd, de heer graaf Joseph Greppi heeft een zeer goed geschiedkundig boek uitgegeven over de betrekkingen tusschen het hof van Engeland en het huis van Savoye. Eenige brokstukken van dit werk waren reeds verschenen in het overzigt van *Il Climento*. Er is eene treffende overeenkomst tusschen het tijdperk, waarvan de heer Greppi de geschiedenis mededeelt en dat hetwelk wij thans beleven. Dit werk paart dus bij eene geschiedkundige en diplomatische waarde ook veel wat van staatkundig belang is in de tegenwoordige omstandigheden.

— De uitgever van het Spaansche dagblad *El Amigo del Pueblo* is veroordeeld tot twee jaren gevangenisstraf, ter zake van een artikel door den heer Ochaas geschreven.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN DINGSDAG, 22 MEI.

De beraadslagingen over het ontwerp tot wijziging der wet nopens de brievenposterij worden voortgezet, en wel over art. 1 en het daarop voorgedragen amendement.

De heer ROCHUSSEN is vooralsnog niet gunstig vóór het amendement gestemd. Hij vindt de uitbreiding van het rayon van 5 cents tot 65 mijlen te groot. Het is een te snelle gang tot het uniform-port en tot het daardoor te veroorzaken verlies van een half millioen. Hij wenscht in allen gevalle nadere inlichting te bekomen, alvorens zijne stem te bepalen.

De heer SLOET TOT OLDHUIS verdedigt het amendement. Het is eene uitbreiding van slechts 10 uren gaans en strekt om meerdere groote steden in den kring van 5 cents op te nemen. Hij vreest, dat de wet, zoo als zij daar ligt, weinig tevredenheid aan de kamers van koophandel geven zal, evenmin aan de natie, die, omtrent de verbeteringen van het postwezen in het buitenland meer op de hoogte is dan men wel denkt. Hij voegt er bij, dat gemelde kamers van koophandel zich ten deze weder zoo loffelijk van hare taak hebben gekweten.

De heer STORM VAN 'S GRAVESANDE heeft in 1850 een dergelijk amendement voorgedragen als thans aanhangig is, maar hij vindt zich daarom ook verpligt de redenen op te geven waarom hij nu er tegen stemmen zal. Die reden is daarin gelegen, dat er een ontwerp aanhangig is tot afschaffing van den accijns op het gemaal. Die afschaffing zal aanzienlijke offers van de schatkist vorderen. Zij zal meer tevredenheid te weeg brengen dan de vermindering van het briefport. Hij geeft dus grootelijks de voorkeur aan de afschaffing eener belasting, waartegen sedert lang zoo vele stemmen zijn opgegaan.

De heer ROCHUSSEN doet uitkomen, dat het amendement niet behoorlijk is toegelicht, vooral wat betreft de uitkomsten, die het zal doen ontstaan. Hij wijst nader op het finantiëel verlies, dat de schatkist uit dit amendement zal lijden.

De heer VAN NISPEN VAN SEVENAER is op dezelfde gronden als de heer Storm van 's Gravesande tegen het amendement. Ook hij geeft de voorkeur aan het voorstel der Regering tot afschaffing van het gemaal, waardoor de natie toch gebaat zal worden. Overigens in het amendement naar het hem toeschijnt, een gedeguiseerd uniform-port.

De heer GODEFROI is het volkomen met den vorigen Spr. eens. Het is eene gedeguiseerde invoering van het uniform-port. Hij wijst op het voorbeeld van Frankrijk, om aan te toonen het gevaar, dat gelegen is in eene overhaasting van de vermindering van het briefport. Immers, na de vermindering van 1848 nam de opbrengst zoodanig af, dat men reeds spoedig tot eene verhooging is moeten overgaan. In Engeland, waar het uniform-port sedert 12 jaren bestaat, is de opbrengst naauwelijks genoegzaam om de kosten te dekken. Wij hebben een overschot, maar kunnen dit niet missen. Hij is in beginsel niet tegen het uniform-port, maar meent, dat het is eene quaestie van tijd, en dat men op dit oogenblik daartoe nog niet kan overgaan.

De heer SLOET TOT OLDHUIS verdedigt nader het amendement en doet in antwoord op den heer Godefroi o. a. uitkomen, dat de reden waarom in Engeland geen overschot op de postadministratie bestaat, gelegen is in de ontzaggelijke uitbreiding der pakketvaart over geheel de wereld en de verbazende sommen, die dat land daartoe aan de particuliere ondernemingen, welke deze pakketvaart hebben, moet betalen.

De heer VAN ECK verdedigt zijn amendement en ontkent het, dat het de strekking heeft, om ingewikkeld het uniform-port in te voeren. Dat is de gewoonte niet van hem of van den heer Sloet, daar zij steeds rondborstig voor hunne meening zijn uitgekomen. Wat de vraag betreft, of het regtvaardig is, die meent hij toestemmend te moeten beantwoorden, omdat port eene belasting is, en eene belasting gelijk moet drukken. Hij vraagt daarbij, waarom wij toch altoos de laatsten moeten zijn, waar het de invoering van nuttige zaken geldt. Wat aangaat het finantiëel bezwaar van 5 ton, dat zou ontstaan, wanneer het de invoering van een uniform-port gold. Dit is nu het geval niet. Het verlies is dus ook veel minder en daartegenover staat dan nog over de steeds toenemende vermeerdering van het aantal brieven. Hij tracht met becijferingen aan te toonen, dat het amendement niet in de belangen der schatkist ingrijpt.

De heer MACKAY vraagt of het amendement niet te diep ingrijpt in de oeconomie van de wet. Afgescheiden van het finantieel bezwaar, blijft eerstgemelde bedenking voorloopig nog bij hem bestaan.

De heer VAN DER LINDEN merkt op, dat men thans weder gehoord heeft wat men dikwerf heeft vernomen, namelijk dat het beginsel goed is, maar de toepassing daarvan nog niet geschieden kan. Dat is hetzelfde gevoelen, dat men bij de behandeling van het vraagstuk over den graanhandel vernomen heeft. Ook toen was het beginsel goed, maar tot de toepassing kon men nog niet besluiten. Men heeft gewezen op het gevaar van overhaasting en het voorbeeld van Frankrijk bijgebragt. Hij vraagt echter op zijne beurt of hier overhaasting plaats heeft? In 1850 werd de eerste stap gedaan, nu volgt de tweede, ten einde later tot het uniform-port te komen, dat thans nog niet wordt voorgesteld. Bovendien moet men niet vergeten, dat men in Frankrijk eensklaps van het eene uiterste tot het andere is overgegaan. Overigens moeten wij het Fransche van die dagen niet zoo zeer ten voorbeeld nemen. Hij althans zou dat niet gaarne doen. Wat de bedenking van den heer Mackay betreft, dat dit amendement in de oeconomie van de wet zou treden, vraagt hij waarom dit het geval zou wezen? Immers de wet van 1850 stelde drie rayons. De Regering draagt nu voor het derde rayon in het tweede op te begrijpen. Het amendement strekt daartoe, om het tweede uit te breiden. Hij kan dus daarin geen

de oeconomie der wet zien.

De heer VAN BOSSE is het eens met den heer Sloet, dat het geringe voordeel, dat in Engeland van de post-administratie wordt verkregen, gelegen is in de uitbreiding van de pakketvaart en de hooge eischen, die de particuliere ondernemers voor dat vervoer stellen. Spr. moet eene opmerking maken, dat namelijk in ons postwezen nog ontbreken bureaux ambulantes op de spoorwegen. Nu vraagt hij, of de Regering dan ook niet bloot zal staan aan de hooge eischen van dergelijke ondernemingen. Het is deze opmerking, welke hij bij de beoordeeling van dit amendement aan de Kamer onderwerpt.

De heer SLOET TOT OLDHUIS is het met den vorigen spreker eens, dat zoodanige bureaux nuttig zouden zijn. Hij gelooft, dat er in ons postwezen nog meer te doen valt, maar hij meent tevens, dat de verbetering van het postwezen ten platten lande nog de voorkeur verdient, en bovenal dat de grootste verbetering in eene verlaging van het porto gelegen is.

De MINISTER VAN FINANTIEN geeft zijn leedwezen te kennen, dat men het amendement niet vroeger heeft voorgedragen, omdat men dan de Regering in de gelegenheid zou hebben gesteld de gevolgen daarvan grondig te berekenen. Oppervlakkig beschouwd, schijnt het amendement zeer eenvoudig, maar het grijpt diep in de oeconomie der wet. Daargelaten nu of het een gedeguiseerd uniform-port is, zoo moet het toch tot een uniform-tax leiden. De Regering kan zich vooral op grond van het finantieel bezwaar, niet met het amendement vereenigen, de Min. toont daarbij aan, dat de voorgestelde uitbreiding van het rayon van 5 cents ten gevolge hebben zal, dat de provincien Holland en Utrecht veel meer voordeel van den maatregel zullen trekken dan de landprovincien. In die provincien is het aantal plaatsen, dat binnen den kring zou vallen, veel geringer.

Daaruit zouden klagten ontstaan, dat men aan de meer welvarende provincien wordt opgeofferd. Wat de geldelijke uitkomsten betreft, zullen de eerstgemelde provincien het meeste nadeel in de opbrengst van het brievenvervoer opleveren, waarvan het gevolg zijn zal, dat bij meerdere uitbreiding van het raijon van 5 cents, ook de opbrengst veel minder zijn zal. De Min. acht zich verpligt, nog ééne opmerking te maken. Bij de voorstellen tot afschaffing van belastingen, door de Regering gedaan, is men tot de uiterste grens van voorzigtigheid genaderd. Verder mag niet gegaan worden. Ook uit dat oogpunt is hij dus ten sterkste tegen het amendement. Nog eene andere reden brengt de Min. tot staving van dat gevoelen bij. De postconventien met het buitenland gesloten, zijn op de bestaande wet gegrond. Zoo men nu tot eene uitbreiding van het port der 5 cents overging, dan is het te voorzien, dat het buitenland zou aandringen op het sluiten van nieuwe overeenkomsten, of de bestaande zou opzeggen. Eindelijk meent de Min., dat het verlies, dat de schatkist zou lijden niet vergoed zou worden door het meerder aantal brieven. Hij bestrijdt de redeneringen welke ten voordeele van het amendement uit dat oogpunt zijn aangevoerd. Wel heeft men gewezen op Engeland, maar ook daar zijn de finantiële uitkomsten niet ten voordeele van de schatkist geweest. In 1838 bedroeg daar de zuivere opbrengst van het postwezen 1,600,000 pd. st. In 1854 beliep zij slechts 1 mill., waarvan nog moet worden afgetrokken 835,000 pd. voor de pakketvaart, die uit de zuivere opbrengst wordt betaald. Het netto provenu bedroeg dus slechts 156,000 pd. st..

Nadat de heer v. ECK en de MIN. nog kortelijk het woord hadden gevoerd zijn de beraadslagingen gesloten.

Het amendement wordt *verworpen* met 43 tegen 12 stemmen. — Vòòr de heeren: Storm, Thorbecke, van der Linden, Huguenin, Zijlker, de Lom de Berg, van Hoëvell, de Poorter, Sloet tot Oldhuis, Bots, van Eck en Blaupot ten Cate.

Art. 1 wordt daarop zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

De commissie van rapporteurs is gereed met haar eindverslag over het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijns op het gemaal. Dat verslag zal worden gedrukt en rondgedeeld en de dag der beraadslagingen over dat ontwerp nader bepaald.

De VOORZITTER stelt voor de beraadslaging over het ontwerp tot voorloopige voorziening in sommige waterschapsbelangen, vast te stellen op aanstaanden Dingsdag des morgens ten 11 ure. — Dien overeenkomstig wordt besloten.

Is ingekomen eene missive van den Minister van Finantien, ten geleide van de afgeslotene rekening der plaats gehad hebbende verstrekkingen voor de Marine tot 31 December 1852. — In handen gesteld eener commissie, bestaande uit de heeren: van Rappard, Zylker, van Franck, Dullert en Hengst.

Art. 2 der wet wordt zonder discussie en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Art. 3 wordt door den heer WINTGENS als uitermate gestreng, als onnoodig en zelfs als nadeelig beschouwd. Het was te gestreng, omdat iemand, die een postzegel gebruikt, reeds eenmaal op een brief geplakt, doch dat door de administratie verzuimd was onbruikbaar te maken, van 1 tot 5 jaar gevangenis zal kunnen worden gestraft boven en behalve eene boete van *f* 25 tot *f* 500. Het bedrijf was geene *valschheid*, alleen onthield het 5 of 10 c. aan de post; de straf was veel te gestreng in evenredigheid tot die overtreding. De bepaling was niet uitvoerbaar; want hoe het te constateren, dat de postzegel reeds gebruikt is, wie de persoon is die het op den brief heeft gehecht? Zij was volmaakt onnoodig; omdat de administratie het geheel in haar hand heeft om de gebruikte postzegels geheel onbruikbaar te maken; en dat was hare taak, waarin zij niet te kort schieten.

De heer GODEFROI deelt eenigermate in het bezwaar van den vorigen Spr., met betrekking tot de groote gestrengheid van het artikel; intusschen acht hij het des bewust gebruik maken van reeds gediend hebbende postzegels en het vernietigen van den daarop gedrukten stempel wel degelijk strafbaar. Het art. was dus niet onnoodig; integendeel, het was noodzakelijk; maar hij wenschte de redactie veranderd te zien.

De heer VAN NISPEN zegt ook, dat zoo als het onderwerp luidt, ieder ingezeten zou kunnen vervolgd worden, die een postzegel op een brief geplakt hebbende, het er weder afneemt, om het later op een anderen brief te plaatsen.

De heer VAN ECK merkt op, in verband met de belofte des Min., om aan de postdirecteuren de vrijheid tot het handelen in boeken te ontnemen, dat dit onderwerp niet voorziet in de behoefte, die alsnu zal ontstaan, door de verzending per post, van ingebonden boeken. Ook wenscht Spr. eene bepaling omtrent het *droit de boite* in de wet opgenomen te zien. Eindelijk verlangt Spr., dat het porto der dagbladen van 1 cent verminderd worde tot ½ cent, en stelt hij voor in dien zin op art. 12 van de postwet eene wijziging, luidende aldus: om in art. 12 der postwet in plaats van 1 cent, te lezen ½ cent, welk voorstel dan zou worden een nieuw artikel, art. 4.

De heer DE KEMPENAER betoogt, dat de strafbaarheid bij het ontwerp voorgesteld wèl noodig is; want dat hij, die een gebruikt zegel nog eens gebruikt, inderdaad een falsaris is. Het feit was evenwel zoo weinig beduidend, dat Spr. de straf wilde verminderd hebben in dier voege, dat de regter bevoegd zal zijn, om *alleen* geldboete als straf op te leggen.

De heer VAN NISPEN blijft bij zijn gevoelen, dat de redactie van het art. aanleiding kan geven tot allerlei vervolgingen.

De MIN. V. FIN. geeft toe, dat de redactie van 't art' wel wat te streng is uitgevallen en hij kan zich dus vereenigen met het amend. van den heer Godefroi.

De heer GODEFROI stelt dientengevolge het volgende amend. voor:

»Met gevangenis van 3 maanden tot 5 jaren en eene geldboete van *f* 25 tot *f* 500, te zamen of afzonderlijk, wordt gestraft hij, die den afdruk van den stempel, waarmede de reeds gebruikte postzegels op de postkantoren worden gemerkt, vernietigt of verandert; alsmede hij, die, van zoodanige vernietiging of verandering bewust, van het reeds gediend hebbende postzegel gebruik maakt.»

De MINISTER neemt dit amendement over, zoodat art. 3 der wet in dier wege is veranderd.

De heer DE KEMPENAER merkt op, dat volgens de redactie van den heer Godefroi, iemand nu ook zou gestraft worden, die *voor zijn pleizier* een stempel vernietigt of verandert, zonder het te *gebruiken*.

De heer GODEFROI merkt op, dat gelijke aanmerking tegen de daartoe betrekkelijke artikelen van het *Code Penal* kan gemaakt worden. Het *falsum* zelf is strafbaar. Overigens wenscht hij nog twee wijzigingen in het art. te maken, daarin bestaande om in beide zinsneden te brengen de woorden « reeds gebruikt zijnde postzegels »; en om het woord « zoodanige » te veranderen in « die ».

De MINISTER vereenigt zich ook met deze wijzigingen op de wijzigingen van het regerings-ontwerp.

[De Kamer pauseert eenige minuten, omdat men het nog niet eens schijnt over de redactie.]

De laatste woorden luiden nu: »van het reeds *gebruikt* zijnde postzegel *gebruik maakt.*» [Hilarité générale.]

De heer WINTGENS vindt het art. ook nu nog overbodig, de administratie moet zorgen, dat de zegels sterk en duidelijk worden afgestempeld en dan is de contraventie onmogelijk. Het nu voorgedragen artikel is nog veel te sterk; want zelfs Pruissen bepaalt slechts als straf 4 dubbel port en eene boete van hoogstens 4 thaler.

De heer VAN AKERLAKEN vindt nu het artikel al zeer slecht te klinken; het had veel van cacographie. Spr. zou dus liever eene andere redactie zien gebezigd. Hij geeft aan op welke wijze die verbetering het best zou kunnen geschieden.

De MINISTER vindt, dat ook de laatste Spr. gelijk heeft, en daarom zou hij gaarne volgen den wenk van dezen Spr., maar vraagt eenige oogenblikken tijd, om eene andere redactie te vinden.

De heer HUGENHOLTZ vraagt, waartoe het geheele artikel eigenlijk dient; want hij zou van den Min. wel willen weten, of het ooit gebleken is, dat men hier te lande heeft practijken in het werk gesteld, hier bij art. 3 bedoeld? Spr. is het dus eens met den heer Wintgens, dat het art. alleen strekken zal, om den ijver der post-administratie te doen verslappen.

De heer VAN BOSSE verklaart, dat men onder zijn bestuur vruchteloos heeft gezocht naar een middel, om het vernietigen van den stempel op het postzegel onmogelijk te maken. Spr. gelooft dus, dat het art. noodig is in de wet.

De MINISTER verandert nu weder het art., in dien zin, dat de »slechte stijl» verbeterd wordt.

Art. 3 wordt daarna met 30 tegen 25 stemmen aangenomen.

Art. 4 (het voorstel van den heer VAN ECK, om het port der dagbladen tot ½ cent te reduceren) wordt bestreden door den MINISTER VAN FINANTIEN; omdat het porto hier te lande minder zwaar is dan dat in andere landen op dagbladen gesteld. De heer VAN ECK betwijfelt, of de positie van de dagbladen hier te lande wel zoo gunstig zij als die in vreemde landen; maar Spr. meent, dat zijn voorstel strekt tot herstel van eene vergissing in 1850 begaan.

Art. 4 wordt met 28 tegen 27 stemmen VERWORPEN.

Vóór de heeren: Sloet, v. Bosse, van Goltstein, v. Eck, Storm van 's Gravesande, ten Cate, Westerhoff, Anemaet, v. Amerongen, v. Zuylen. Godefroi, Storm, Meeussen, Thorbecke, Dullert, v. d. Linden, v. Lennep, Huguenin, Zylker, Hengst, Hoynck, de Lom de Berg, Meylink, Delprat, v. Hoëvell, de Poorter en Hugenholtz.

Art. 5 geeft den heer VAN DER LINDEN aanleiding, om te spreken over de moeijelijkheden, die bij het ontvangen van postwissels bestaan. Daar ze nu kunnen geëndosseerd worden, hoopt Spr. dat die wissels zullen worden gesteld *aan order* en niet *aan toonder*, zooals tot dusverre.

Art. 5 wordt aangenomen zonder hoofdelijke stemming, zoomede de artt. 6, 7, 8, 9 en 10 der wet.

Bij art. 11 geeft de heer VAN ECK in bedenking, om daaruit de 2de alinea te ligten; de heer VAN DER LINDEN kan zich niet vereenigen met het stelsel van art. 11; want het is een stelsel van kwelling, om een brief, dien men niet weet of hij *in fraudem legis* is verzonden, te saisisseren, den eigenaar tot opeisching en tot voorlezing in het publiek als het ware te dwingen. Zeer irrationneel vindt Spr. het tevens, om te veroorloven met een particulier middel van vervoer, bijvb. verzending van een brief *in* een pakje van 6 oncen, maar *niet* een pakje van 6 oncen met een brief *daarboven*. Dat is een stelsel van kwelling, waarmede Spr. zich nooit zal kunnen vereenigen.

De MIN. V. FIN. meent, dat het voorgedragen middel het eenige is, om de wet op de posterij op dit punt in uitvoering te brengen.

De heer GODEFROI acht het voorgestelde middel volstrekt noodzakelijk om het staaats-monopolie te handhaven; want het was onmogelijk, wanneer de brief niet geopend mag worden te bewijzen, dat er fraude is gepleegd. Alleen wenscht Spr., dat de brief niet geopend worde *op de openbare teregtzitting*, en den regter de bevoegdheid te laten, om den brief al dan niet te openen.

De heer VAN DER LINDEN beantwoordt den vorigen Spr. Het is de vraag niet, of het monopolie zal bestaan, maar of men tot *uitbreiding* daarvan zulke middelen wil, als hier worden voorgesteld. Art. 11 is eigenlijk een gedeguiseerd bereiken van het middel, dat men zoo algemeen heeft afgekeurd: want ieder, die zijne brieven sluit bij de goederen, welke hij verzendt, staat nu aan procedures bloot. De quaestie komt dus eenvoudig neder op de vraag: of men *geopende* of *ongeopende* facturen wil hebben?

De MINISTER VAN FINANTIËN zegt, dat het doel der regering niet is, om te dwingen tot verzending van *open* brieven; maar om te constateren of al dan niet de wet wordt overtreden.

Art. 11 wordt daarna met 38 tegen 17 stemmen AANGENOMEN.

TEGEN de heeren Storm van 's Gravesande, Ten Cate, Westerhoff, Anemaet, van Zuijlen van Nijevelt, Storm, Thorbecke, Dullert, van der Linden, Huguenin, Zijlker, Hengst, de Lom de Berg, van Hoëvell, de Poorter, Sloet en Mackaij.

Art. 12, bepalende, dat deze wet zal worden herzien vòòr 31 December 1850, wordt aangenomen, zoomede de beweegredenen.

De geheele wet wordt met 57 tegen 2 stemmen AANGENOMEN.

TEGEN de heeren van Eck en Sloet tot Oldhuis.

De MINISTER VAN FINANTIËN wenscht de aanstaande discussie over het voorstel tot afschaffing van de tonnegelden te doen volgen op de discussie tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

De VOORZITTER stelt voor, om na de discussie over 't wetsontwerp op de waterschappen te beraadslagen over dat der tonnegelden.

De HUGENHOLTZ merkt op, dat de Voorzitter de orde omkeert van de discussie, zoo als die door den Minister is wenschelijk voorgesteld. Hij wenscht, derhalve, de discussie over het gemaal te doen *voorafgaan*.

De heer VAN AKERLAKEN constateert, dat hij en vele leden de tonnegelden slechts willen afschaffen *na* de afschaffing van den accijns op het gemaal; hij ondersteunt dus het voorstel van den vorigen Spr.

De heer VAN NISPEN ondersteunt mede de meening des heeren Huhenholtz; de heer van Hoëvell wenscht, dat er nu eene beslissing worde genomen over eene zoo belangrijke quaestie, als het hier geldt. Hij beveelt de orde der werkzaamheden, voorgesteld door den heer Hugenholtz, ten zeerste aan. De heer Storm van 's Gravesande dringt ook aan op het nemen van eene beslissing, en begrijpt niet, waarom de Voorzitter zoo veel bezwaar maakt, om nu reeds te doen bepalen een dag voor de discussiën over het ontwerp gemaal. De heer Meeussen zegt, dat het eindverslag over het gemaal reeds morgen in handen zal zijn van de Kamer.

Met 49 tegen 14 stemmen wordt daarna beslist, dat de discussie over de tonnegelden zal plaats hebben *na* die over het ontwerp tot afschaffing van den accijns op het gemaal, in strijd met het voorstel des voorzitters.

De dag der discussie over het ontwerp tot afschaffing van het gemaal wordt, door den heer MEEUWSEN voorgesteld, te doen aanvangen twee vrije dagen *na* den afloop der discussie over het wetsontwerp op de waterschappen.

Ook over dit voorstel ontstaan nieuwe discussiën.

De heer Schimmelpennink twijfelt, of er nog wel tijd over is, om het verslag over de verhooging van Marine vóór 1 Julij door de 1e. Kamer te doen aannemen, en wil dus geene bepaling van den dag der discussie. De Min. van Finantien stelt voor, om dien dag te bepalen op e. k. Dingsdag; de heer Hugenholtz verzet zich daartegen, waarna de Voorz. voorstelt om de discussie over dat punt uit te stellen tot morgen ochtend ten 11 ure. Dienovereenkomstig wordt besloten, en gaat de Vergadering uiteen.

's Gravenhage, 22 Mei.

Z. M. heeft aan P. F. Hennequin, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als burgemeester van Sluis; en in zijne plaats tot burgemeester van die gemeente benoemd J. H. Hennequin, secretaris en ontvanger der gemeente Heille en St. Anna ter Muiden.

Z. M. heeft aan F. Melvil, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als luitenant-kolonel bij de dienstdoende schutterij te Amsterdam, onder dankbetuiging voor de door hem bewezene langdurige en goede diensten, en hem tevens vergund de uniform der schutterij, met de onderscheidingsteekenen aan zijnen rang van luitenant-kolonel verbonden, voortdurend te blijven dragen.

Z. M. heeft bij de dienstdoende schutterij te Zierikzee benoemd: tot 1sten luit G. Verdooren, thans sergeant; tot 2den luitenant jhr. J. L. de Jonge, thans korporaal.

Z. M. heeft benoemd tot ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Zoltkamp c. a., den heer C. F. Balkema, thans meter en taxateur van den turf te Niebert.

In de zitting van den Gemeenteraad alhier van heden is onder anderen uitgebragt een praeadvys van Burgemeester en Wethouders, strekkende om het verzoek van de heeren van Lijnden c. s., onder zekere voorwaarden, toe te staan, tot afstand aan hen van den Zak, tot daarstelling eener wasch- en bad-inrigting. Dat praeadvys is ter lezing gelegd.

Voorts is ingekomen een request van eenige vleeschhouwers, verzoekende, dat de Raad terugkome op het besluit tot afschaffing van de vleeschhal. In handen van Burg. en Weth.

Tot regent over het krankzinnigengesticht is benoemd de heer Maas Geesteranus van Zuidschatwoude.

Eindelijk zijn de beraadslagingen voortgezet over het ontwerp van algemeene politie-verordening, en is men daarmede gevorderd tot en met art. 231.

Morgen voortzetting.

• De Hooge Raad der Nederlanden (Kamer van strafzaken), heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van Jhr. M. Salvador en S. Fongers. De Raad heeft de requiranten in hun beroep tegen het arrest van het Hof in Noord-Holland, van den 13 Junij 1854 niet-ontvankelijk, en dat tegen het laatst gewezen arrest ongegrond verklaard.

• Naar men verneemt, zal het zangersgezelschap *Caecilia* uit Gend, den 5den der volgende maand in de residentie aankomen. Tegen dien tijd zijn reeds in de voornaamste hôtels appartementen besproken. Zoo men weet is het doel der leden van dat gezelschap om alhier een concert te geven, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood.

• Heden avond zal er bij den graaf von Königsmarck, Minister van Z. M. den Koning van Pruissen bij het Nederlandsche Hof, eene luisterrijke soirée plaats hebben ter eere van H. K. H. de Gravin von Neiperg, welke soirée ook door de overige leden der Koninklijke familie zal worden bijgewoond. De leden van het corps diplomatique en een groot aantal personen zijn op deze soirée genoodigd.

• Naar men verneemt zal de opening der baden aan het groot Stedelijk Badhuis te Scheveningen den 15 Junij aanstaande een aanvang nemen. Vele hooge personen zullen dit jaar Scheveningen bezoeken, om van de baden gebruik te maken.

• Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, ontvangen van eene Engelsche dame eene som van honderd vijftig gulden.

• Het nemen van conclusie door het Openbaar Ministerie bij het Prov. Geregtshof in Zuidholland, in de bekende zaak nopens het gaz-contract alhier, welke conclusie op gisteren was bepaald, is uitgesteld tot 30 Mei aanstaande.

• De Commissie van beheer en toezigt over de droogmaking van het Haarlemmermeer, zal op Vrijdag, 15 Junij 1855, en zoo noodig, den volgenden dag, des voormiddags ten 10 ure, in den Franschen Tuin in de Plantage, te Amsterdam, overgaan tot eene tiende verkooping van gronden in den Haarlemmermeerpolder, gelegen ten Zuid-Oosten van de hoofdvaart. De algemeene en bijzondere voorwaarden, met derzelver kaarten en staat der te veilen perceelen, zijn te bekomen op vrachtvrije aanvragen en tegen contante betaling van 25 cents, ter boekdrukkerij van H. R. de Breuk, te Leyden, en voorts bij verschillende boekhandelaren.

• Op Zaturdag 2 Junij e. k., des voormiddags ten 11 ure zullen aan de stoeterij van Z. K. H. prins Hendrik der Nederlanden, op het Loo (Gelderland), ten gevolge van finale opheffing dier stoeterij, publiek en à contant worden verkocht circa 12 stuks, heel en halfbloed, zoo rij- als trekpaarden.

• Bij besluit van den gemeenteraad van Piershill, is aldaar eene kermis ingesteld, welke jaarlijks zal aanvangen des namiddags van Pinkstermaandag en eindigen op Dingsdag daaraanvolgende.

In de officiele *London Gazette* van den 18den dezer komt voor de volgende bekendmaking:

• *Ministerie van Buitenlandsche Zaken 16 Mei.*

• Bij deze wordt bekend gemaakt dat de graaf van Clarendon, H. M. Eerste secretaris van Staat voor de Buitenlandsche Zaken, van de Lords Commissarissen der Admiraliteit eene officiele mededeeling van den Admiraal Dundas, kommanderende H. M. schepen in de Oostzee, en handelende voor en in naam van H. M. en van Haren Bondgenoot Z. M. den Keizer der Franschen, ontvangen heeft, van den volgenden inhoud:

• • Door den admiraal R. S. Dundas enz. wordt bij deze bekend gemaakt, dat op den 28sten April jl. de ingang van den Finlandschen zeeboezem, van Hangöudd op 59 gr. 46 min. N. B. en 22 gr. 58 min. O. L. tot aan den vuurtoren van Dagerort op 58 gr. 55 min. N. b. en 22 gr. 12 min. O. L. alsmede dat alle Russische havens, reeden, baaijen en inhammen van den vuurtoren van Dagerort tot dien van Filsand op 58 gr. 25 min. N. B. en 21 gr. 50 min. O. L., door eene voldoende magt van H. M. schepen in staat van strikte blokkade gesteld zijn. Wordende verder bekend gemaakt, dat alle volgens het volkenregt en de verdragen tusschen H. M. en de verschillende neutrale mogendheden geoorloofde maatregelen, ten behoeve van H. M. en Haren bondgenoot Z. M. den Keizer der Franschen, zullen worden genomen en uitgevoerd ten aanzien van alle schepen die mogten beproeven de gezegde blokkade te schenden.•

• • Gegeven aan boord van H. M. schip *Duke of Wellington* den 3den Mei 1855.

• • R. S. DUNDAS. • •

• En wordt verder bekend gemaakt, dat alle maatregelen, die volgens het volkenregt en de respective tractaten tusschen Hare Majesteit en Hare bondgenooten en de verschillende neutrale mogendheden geoorloofd zijn, ten behoeve van H. M. en Haren bondgenoot Z. M. den Keizer der Franschen, zullen genomen worden ten aanzien van alle schepen, die beproeven mogten gezegde blokkade te schenden.•

De Fransche *Moniteur* van 19 Mei behelst eene gelijksoortige bekendmaking.

Door de constitutionnelen in het kiesdistrict Sneek wordt voor de vervulling der vacature in de Tweede Kamer der Staten-Generaal, ontstaan door het bedanken van den heer Engelen, thans de keuze gevestigd op den heer Mr. S. A. Verweij.

Uit Apeldoorn wordt gemeld:

De magazijnmeester van het domein het Loo. luit. Vonk, vroeger een zeer verdienstelijk onder-officier bij de dragonders, die in 1830 te Brussel de militaire Willemsorde verwierf, en later zich bij Hasselt onderscheidde, was sedert eenige jaren in eerstgemelde betrekking met ijver en trouw werkzaam. In het begin dezes jaars overleden zijnde, heeft Z. M. dezer dagen een zerk op zijn graf doen plaatsen, waarop het insigne der militaire Willemsorde is aangebragt, benevens de lofspraak *• betreurd door allen die hem kenden.* (*Hbl*)

Te Dreumel zijn niet ver van de kolk van de doorbraak uitgespoeld gevonden twee beenderen van een ontzaggelijk groot dier, welligt tot de anti-diluviaansche voorwereld behoorende, het is een linkerschouder-, borst- of sleutelbeen, met het bovenste stuk van een linkervoorpoot van bijzonderen omvang en zwaarte, welke de aandacht van deskundigen overwaardig zijn en welligt geschikt om in 's Rijks Museum van natuurlijke historie te Leijden te prijken. Zij worden bewaard bij den districts dijk- en kribbaas *W. van der Sijp*, te Wamel, en zullen, in het begin der maand Julij, op de tentoonstelling van de te verloten voorwerpen der loterij van de Maas- en Waalsche dames-vereeniging, niet als prijs maar als eene bijzonderheid vertoond worden, zoodat de liefhebbers van opdelvingen gelegenheid zullen hebben deze voorwerpen te bezigtigen en te onderzoeken. (*R. Ct.*)

Kampen, 21 Mei. Heden nacht te $11\frac{1}{2}$ uur werd deze stad verontrust door een hevigen brand aan het buitencingel, kort bij de Pannekoekendijk. Drie huizen en vier hooibergen werden in korten tijd in asch gelegd; door spoedig aangebragte hulp met drie spuiten is het echter gelukt de overige daarbij staande huizen te bewaren.

— Het handelsverkeer over hier naar Engeland neemt zoodanig toe, dat de beide booten alhier, de goederen van daar komende niet meer kunnen laden. De expediteurs, de HH. gebr. van Hasselt, hebben daarom moeten besluiten eene derde boot tijdelijk in de vaart te brengen, welke van eene Engelsche maatschappij gehuurd en de *Iris* genaamd is.

De *West-Friesland* op Londen vaart zeer geregeld en heeft iedere reis meer vracht van hier, doordien de goederen daarmede verzonden, altijd een dag vroeger aan de markt zijn dan met de Harlinger booten, en de omstandigheid, dat er bij slappe markten dan doorgaans betere prijzen worden gemaakt, is mede oorzaak dat vele afzenders thans de voorkeur geven aan het verzenden hunner goederen met de Kamper boot.

Ingezonden Stukken.

Mijnheer de Redacteur!

Het verwondert eenige bestendige lezers van uw geacht dagblad, dat de zaak van den Leidschen commissaris van politie, Hendriks, niet wordt beëindigd. Wil de bevoegde autoriteit die zaak, door u op den 8sten Mei ll. per ingezonden stuk vermeld, dien commissaris dan niet regtvaardigen of KAN zij het niet? Die vraag behoort vóór den 12den Junij (Leidsche maskarade) opgehelderd te worden.

Leiden, 22 Mei 55.

Wij blijven
V. H.

226ste Nederlandsche Staats-Loterij.
2e LIJST. 4e KLASSE.
Uitgekomen hooge prijzen:
No. 10036, 10596 en 3045 ieder *f* 1000.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 22 Mei 1855.

Nederland. Pct.		**Rusland.** Pct.	
Ned. W. Schuld. $2\frac{1}{2}$	$62\frac{5}{8}$ $\frac{11}{16}$		
Dito Certificat. 3	$74\frac{7}{8}$	*Hope* 1798/1816 5	$102\frac{3}{4}$
Dito Dito. . 4	$91\frac{3}{4}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{3}{4}$	Dito 1828/1829 5	$102\frac{1}{4}$
O. I. Leening . 4		Cert. 1831/1838 5	
Amort. Syndic. $3\frac{1}{2}$	$89\frac{3}{4}$	Dito Dito $4\frac{1}{2}$	
Hand.-Maats.. $4\frac{1}{2}$	$127\frac{1}{2}$	Dito *Hope* . . 4	$77\frac{1}{16}$
Belgie.		Dito *Stieglitz* . 4	
Certificaten . . $2\frac{1}{2}$		Dito dito 5e Ser. 4	
D° *Rotschild* . $2\frac{1}{2}$		Dito 1854 . . . 5	81
Frankrijk.		Inschr. Assig. . 6	
Obligatien . . . 3		Certific. dito. . 6	
Spanje.		**Polen.**	
Nieuwe 1	$18\frac{3}{8}$ $\frac{7}{16}$	Obligatiën . . . 4	$69\frac{1}{4}$ [illegible]
Dito Buitenl. . 3		**Oostenrijk.**	
D° Binnenl. °/m. 3	$31\frac{3}{8}$ $\frac{7}{16}$		
Bew. Sp. Com.	$4\frac{1}{16}$ $\frac{1}{8}$	Metaliek . . . 5	$61\frac{3}{4}$
Amort. Schuld.		Dito bet. Amst. 5	$78\frac{1}{4}$
Portugal.		Dito Nation. . 5	$64\frac{5}{8}$
Londen nieuwe. 3	$38\frac{3}{4}$	Dito 1847 . . . $2\frac{1}{2}$	$31\frac{1}{2}$
Dito uitgest. . 4		Dito 1851/1852 $2\frac{1}{2}$	$31\frac{1}{2}$

Braz. bij Roths. p. s. 500. 5 pct. $98\frac{5}{8}$; Mexic., te 3 pct. $19\frac{13}{16}$; $20\frac{3}{16}$; dito Onb. $19\frac{13}{16}$, $20\frac{3}{16}$; Gren., te p. s. 100. $2\frac{1}{2}$ pct. $15\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$; dito Uitg. $6\frac{7}{8}$; Venez. [illegible] $29\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$.

Onze fondsenmarkt was heden ten gevolge der hooge buitenlandsche noteeringen zeer gunstig gestemd, insonderheid ten opzigte van Oostenrijksche fondsen; de handel was voornamelijk in Holl., Oostenrijksche en Mexicanen het meest [illegible] meerd.

LONDEN, Maandag 21 Mei. Consols op t. 90 [illegible] Mexic. 3 pct. $21\frac{1}{8}$, $\frac{3}{8}$; Gren. Uitg. 7, $7\frac{1}{8}$; Venezuela [illegible] dito Uitg. $13\frac{1}{2}$; Spanje 1 pct. $18\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$; dito 3 [illegible] 37; dito Certific. 4, $4\frac{1}{4}$; Rusl. $4\frac{1}{2}$ pct. 88; dito 5 [illegible] Holl. 4 pct. $92\frac{1}{2}$; dito $2\frac{1}{2}$ pct. $63\frac{1}{2}$.

PARIJS, Maandag 21 Mei. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. 93.50 [illegible] pct. 68.95; Sp. binn. 3 pct. $31\frac{7}{8}$; dito 1 pct. [illegible]

WEENEN, Maandag 21 Mei. N. Metall. $80\frac{1}{8}$; [illegible] $84\frac{1}{2}$; Bankactien 992; Lombarden 103; Loten [illegible] Wissel op Londen 12.22; dito op Parijs $148\frac{1}{2}$; [illegible]

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Grav[enhage]